

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 30

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 57

1 lutego 2014

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

I Rezolucje, zalecenia i opinie

ZALECENIA

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2014/C 30/01

Zalecenia dla sądów krajowych, dotyczące składania wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

1

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2014/C 30/02

Konkluzje Rady w sprawie skutecznego przywództwa w edukacji

2

2014/C 30/03

Konkluzje Rady w sprawie większego włączenia społecznego młodzieży niepracującej, niekształcącej się ani nieszkolącej

5

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Komisja Europejska

2014/C 30/04	Kursy walutowe euro	9
--------------	---------------------------	---

V Ogłoszenia**POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE****Europejski Bank Inwestycyjny**

2014/C 30/05	Nagroda EBI w dziedzinie ekonomii za rok 2014: Innowacje, struktura rynku i konkurencyjność	10
--------------	--	----

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI**Komisja Europejska**

2014/C 30/06	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.7036 – Aller Media/Bonnier Tidskrifter/Egmont Holding/Mediafy) ⁽¹⁾	11
--------------	--	----

Sprostowania

2014/C 30/07	Sprostowanie do dni ustawowo wolnych od pracy w 2014 r.: państwa EOG/EFTA oraz instytucje EOG (Dz.U. C 27 z 30.1.2014)	12
2014/C 30/08	Sprostowanie do zaproszenia do składania wniosków 2013 — EAC/S11/13 Program Erasmus+ (Dz.U. C 362 z 12.12.2013)	12

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

ZALECENIA

**dla sądów krajowych, dotyczące składania wniosków o wydanie orzeczenia w trybie
prejudycjalnym**

(2014/C 30/01)

Polska wersja tych zaleceń została opublikowana w Dzienniku Urzędowym C 338 z dnia 6 listopada 2012 r.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Konkluzje Rady w sprawie skutecznego przywództwa w edukacji ⁽¹⁾

(2014/C 30/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE:

1. W konkluzjach Rady z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie doskonalenia zawodowego nauczycieli i kadry kierowniczej szkół stwierdzono, że skuteczne kierowanie szkołą to jeden z najważniejszych czynników pozwalających kształtować ogólne warunki nauczania i uczenia się, rozbudzać aspiracje uczniów, rodziców i pracowników oraz dawać im wsparcie, a tym samym przyczyniać się do lepszych wyników nauczania; stwierdzono też, że w związku z tym jednym z najistotniejszych obowiązków jest dopilnowanie, by kadra kierownicza szkół posiadała lub mogła rozwijać zdolności i cechy potrzebne do sprostania rosnącej liczbie zadań, które przed nią stają.
2. W konkluzjach Rady Europejskiej z dnia 13–14 grudnia 2012 r. zaapelowano do Rady, państw członkowskich i Komisji, by zapewniły szybkie działania w związku z inicjatywą „Nowe podejście do edukacji”, a następnie w konkluzjach Rady z 15 lutego 2013 r. pt. „Inwestowanie w kształcenie i szkolenie – odpowiedź na komunikat »Nowe podejście do edukacji«” zwrócono się do państw członkowskich, by zweryfikowały i udoskonalily profil zawodowy nauczycieli i innych osób związanych z nauczaniem, w tym kadry kierowniczej szkół, oraz w pełni wykorzystały potencjał współpracy i partnerskiego uczenia się w ramach otwartej metody koordynacji.
3. W strategii „Europa 2020”, a zwłaszcza w rocznej analizie wzrostu gospodarczego 2013, zaapelowano do państw członkowskich, by zadbały o potencjał wzrostu poprzez priorytetowe potraktowanie – a jeżeli to możliwe, zwiększenie – inwestycji w kształcenie i szkolenie, a równocześnie poprzez zapewnienie skuteczności tych wydatków,

ORAZ W ŚWIELE:

— Konferencji pt. „Leadership in Education”, zorganizowanej przez prezydencję litewską w Wilnie w dniach

9–10 września 2013 r., podczas której to konferencji przedstawiciele państw członkowskich UE, państw kandydujących oraz państw EFTA, a także Komisja Europejska, mieli okazję zabrać głos w debacie orientacyjnej na ten ważny temat,

— Konferencji programu Comenius pt. „Developing Your School with EU Programme Support, a Conference for School Leaders”, zorganizowanej w Wilnie w dniach 11–12 października 2013 r.,

Z ZAINTERESOWANIEM ODNOTOWUJE:

Komunikat Komisji pt. „Działania na rzecz otwartej edukacji” ⁽²⁾, w którym wezwano państwa członkowskie, by odpowiednio wykorzystując nowe technologie i otwarte zasoby edukacyjne, promowały i rozwijały innowacyjne nauczanie i uczenie się dla wszystkich,

PODKREŚLA, ŻE:

1. Europejskie systemy kształcenia i szkolenia – jako kluczowe czynniki wzrostu, konkurencyjności i spójności społecznej w społeczeństwie opartym na wiedzy – wymagają silnego i skutecznego przywództwa na wszystkich szczeblach. Obecnie przed liderami edukacyjnymi stają różnorakie wyzwania: odpowiadają oni nie tylko za podnoszenie jakości nauczania i poziomu wykształcenia, lecz także za zarządzanie zasobami ludzkimi i finansowymi.
2. Przywództwo edukacyjne wymaga wysokich kompetencji opartych na wartościach podstawowych. Wymaga zaangażowania zawodowego, zdolności motywowania i inspirowania innych oraz solidnych umiejętności zarządczych, pedagogicznych i komunikacyjnych. Dobrzy liderzy edukacyjni opracowują strategiczną wizję swojej instytucji, służą za wzór uczącym się i nauczycielom oraz odgrywają zasadniczą rolę w tworzeniu skutecznych i atrakcyjnych warunków sprzyjających uczeniu się. Do nich w dużym stopniu należy też dbanie o skuteczne relacje między różnymi poziomami

⁽¹⁾ Do celów niniejszego tekstu termin „przywództwo” dotyczy wyłącznie szkół, instytucji kształcenia i szkolenia zawodowego oraz instytucji odpowiedzialnych za uczenie się dorosłych.

⁽²⁾ Dok. 14116/13.

kształcenia i szkolenia, rodzinami, rynkiem pracy oraz społecznością lokalną – z myślą o wspólnym celu, którym jest podnoszenie poziomu wykształcenia uczących się.

3. Wybieranie, rekrutowanie, przygotowywanie i zatrzymywanie najbardziej kompetentnych osób jako liderów w instytucjach edukacyjnych oraz stwarzanie im korzystnych warunków do doskonalenia zawodowego mają więc kluczowe znaczenie i wymagają szczególnej uwagi decydentów.

4. Przywództwo edukacyjne może być skuteczne wtedy, gdy:

- liderzy edukacyjni będą mogli się skupić przede wszystkim na podnoszeniu jakości nauczania i uczenia się w swojej instytucji, a przy tym dbać o bezstronne podejście,
- będzie się opierać na ściśle określonych rolach,
- będzie zakładać współpracę i podejście włączające,
- pozwoli rozpoznawać mocne strony i kompetencje pracowników i powierzać im rolę liderów,
- umożliwi rozdzielanie zasobów i poszukiwanie innowacyjnych sposobów nauczania oraz
- będzie oznaczać pełną odpowiedzialność nie tylko przed organami krajowymi, lecz także przed organami lokalnymi i regionalnymi oraz szeroko pojętą społecznością, a także wsparcie z ich strony, zwłaszcza podczas prób wprowadzania zmian,

W ZWIĄZKU Z POWYŻSZYM ZGADZA SIĘ, ŻE:

1. Innowacyjne podejścia do przywództwa mogą pomóc przyciągać i zatrzymywać najbardziej wartościowych kandydatów oraz pozwolić środowiskom edukacyjnym radzić sobie z nieustannie i szybko pojawiającymi się innowacjami w edukacji, a także w pełni korzystać z potencjału tych innowacji.
2. Należy także sprofesjonalizować, wzmocnić i wesprzeć rolę liderów edukacyjnych, identyfikując kompetencje, którymi powinni dysponować, oraz tworząc bardziej ustrukturyzowane ścieżki kariery zawodowej, a także określając, jakie konkretne zapotrzebowanie na rozwój zawodowy mają osoby podejmujące tę rolę, i zapewniając odpowiednie możliwości szkolenia.
3. Aby liderzy edukacyjni mogli opracowywać innowacyjne podejścia do przywództwa oraz tworzyć warunki sprzyjające

podejmowaniu zadań liderów przez innych pracowników, potrzebne są dostateczna elastyczność, autonomia i odpowiedzialność własna.

4. Pracownicy zajmujący stanowiska kierownicze muszą mieć lub osiąść – oraz regularnie uaktualniać – kompetencje niezbędne do pełnienia tej roli, w tym kompetencje pozwalające im skutecznie korzystać z nowych technologii i technik zarządzania w celu promowania innowacyjnego uczenia się oraz skutecznego zarządzania swoją instytucją,

POTWIERDZA, ŻE:

Choć odpowiedzialność za organizację systemów kształcenia i szkolenia i za przekazywane treści spoczywa wyłącznie na państwach członkowskich, współpraca i wymiana sprawdzonych rozwiązań na szczeblu europejskim – za pomocą otwartej metody koordynacji – w dziedzinie przywództwa edukacyjnego, poparta skutecznym korzystaniem z programów UE, zwłaszcza z programu Erasmus+, może z pożytkiem wspierać i uzupełniać działania podejmowane na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym,

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

A. Wspierały – zgodnie z uwarunkowaniami krajowymi i z należyтым poszanowaniem zasady równości – nowe sposoby pogłębiania skutecznej i odpowiedzialnej autonomii instytucji edukacyjnych i liderów edukacyjnych, zwłaszcza w następujący sposób:

1. promując autonomię instytucji edukacyjnych i liderów edukacyjnych w sprawach pedagogicznych i w wewnętrznym rozdzielaniu zasobów, a równocześnie dbając, by dysponowali oni niezbędnymi środkami i niezbędnym wsparciem pozwalającymi skutecznie dostosowywać się do specyficznych, zmiennych warunków lokalnych i na nie reagować;
2. jasno określając role i zadania oraz zakładając, że kompetencje potrzebne liderom edukacyjnym będą wspierane i wzmocniane poprzez różnego rodzaju rozwój zawody, w tym współpracę tych liderów w ramach sieci;
3. sprzyjając świadomemu podejmowaniu decyzji i większej odpowiedzialności własnej, na przykład poprzez korzystanie z tzw. inteligentnych danych, zakładając obecność mechanizmów zapewniania jakości oraz opracowując specjalne działania dla instytucji edukacyjnych na obszarach defaworyzowanych;
4. gromadząc dane dotyczące skutecznego i udanego przywództwa edukacyjnego w różnych krajowych kontekstach, zwłaszcza po to, by próbować w optymalny sposób równoważyć elastyczność, autonomię i odpowiedzialność własną oraz móc ocenić wpływ podejścia innowacyjnego na jakość efektów nauczania i uczenia się.

B. Uatrakcyjniły przywództwo edukacyjne, zwłaszcza w następujący sposób:

1. dbając o większą profesjonalizację, by w ten sposób przyciągać najzdolniejszych kandydatów;
2. pozwalając liderom edukacyjnym skupić się na poprawie procesów nauczania i uczenia się w ich instytucji, w tym starając się lepiej równoważyć zadania czysto administracyjne i zadania zasadnicze, związane z nauczaniem i uczeniem się;
3. poszukując atrakcyjnych form wstępnego szkolenia liderów edukacyjnych, wsparcia ułatwiającego im start w zawodzie i ciągłego rozwoju zawodowego oraz formy te rozwijając, w tym poprzez współpracę międzysektorową z innymi zainteresowanymi stronami, takimi jak przedsiębiorcy i partnerzy społeczni;
4. promując pracę zespołową i elastyczność rozwiązań w zakresie kierowania instytucją, na przykład poprzez umożliwianie tworzenia w instytucjach edukacyjnych zespołów doraźnych mających zajmować się konkretnymi wyzwaniami oraz sieci pozaszkolnych służących współpracy i wymianie doświadczeń;
5. promując konkretne działania, wzajemne uczenie się i wymianę sprawdzonych rozwiązań, po to by sprzyjać równowadze płci w przywództwie edukacyjnym.

C. W stosownym przypadku promowały innowacyjne podejścia do skutecznego przywództwa edukacyjnego, zwłaszcza w następujący sposób:

1. uwzględniając konkretne potrzeby instytucji edukacyjnych oraz stosując odpowiednie kryteria zapewniania jakości podczas wyboru przyszłych liderów;
2. uznając i promując potencjał przywódczy pracowników instytucji – zwłaszcza w formie podziału zadań związanych z kierowaniem instytucją (przywództwa rozproszonego) – stwarzając im możliwość współpracy z partnerami z innych instytucji oraz zachęcając ich do rozwijania potencjału w tej dziedzinie i zapewniając im stosowne możliwości;
3. stymulując tworzenie innowacyjnych środowisk nauczania i uczenia się, w tym poprzez odpowiednie wykorzystywanie technologii informacyjno-komunikacyjnych i otwartych zasobów edukacyjnych zarówno jako pomocy pedagogicznych, jak i narzędzi zarządzania;

4. tworząc i prowadząc sieci służące inicjowaniu i rozwijaniu skutecznych podejść do przywództwa edukacyjnego oraz stymulując i promując partnerskie uczenie się liderów edukacyjnych,

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY:

1. W pełni wykorzystywały otwartą metodę koordynacji, aby promować sprawdzone rozwiązania i wspierać rozwój profesjonalnego przywództwa w szkołach, edukacji dorosłych oraz kształceniu i szkoleniu zawodowym, a w odpowiednim przypadku regularnie przedstawiały informacje w tym zakresie na szczeblu politycznym.
2. Promowały współpracę i partnerstwa na rzecz skutecznych innowacji w dziedzinie przywództwa oraz na rzecz rozwoju zawodowego liderów edukacyjnych – w tym poprzez międzysektorową współpracę szkół, instytucji szkolnictwa wyższego, instytucji szkolenia zawodowego oraz sektora biznesu – z użyciem środków europejskich, w tym z programu Erasmus+ oraz z europejskich funduszy strukturalnych, zwłaszcza Europejskiego Funduszu Społecznego.
3. Promowały wymianę sprawdzonych rozwiązań i tworzenie innowacyjnych podejść do skutecznego przywództwa edukacyjnego, na przykład poprzez działania z zakresu partnerstwa strategicznego w ramach programu Erasmus+, w tym poprzez zachęcanie liderów edukacyjnych do współpracy z różnymi zainteresowanymi stronami, np. przedsiębiorstwami, stowarzyszeniami społeczeństwa obywatelskiego oraz instytucjami edukacyjnymi różnych szczebli, zarówno na forum międzynarodowym, jak i w społeczności lokalnej.
4. Dokładniej zbadały, w jaki sposób możliwości oferowane przez platformy typu eTwinning mogłyby wspierać międzysektorowe kontakty w dziedzinie innowacyjnego przywództwa, zapewniając wirtualną przestrzeń, dzięki której liderzy edukacyjni mogliby współpracować i rozpowszechniać skuteczne, innowacyjne rozwiązania.
5. Promowały dalsze badania nad skutecznym przywództwem edukacyjnym i dbały o rozpowszechnianie ich wyników.
6. Aktywniej wspierały krajowe i regionalne sieci podmiotów zajmujących się przywództwem edukacyjnym oraz pomagały odpowiednio rozpowszechniać i wykorzystywać wyniki ich prac na szczeblu europejskim, w tym za pośrednictwem Europejskiej Sieci ds. Polityki Zarządzania Szkołami oraz poprzez pełne wykorzystanie danych zgromadzonych w ramach współpracy międzynarodowej.

Konkluzje Rady w sprawie większego włączenia społecznego młodzieży niepracującej, niekształcącej się ani nieszkolącej

(2014/C 30/03)

RADA I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH
ZEBRANI W RADZIE

STWIERDZAJĄ, ŻE

1. Młode kobiety i młodzi mężczyźni są ważnym dobrem Europy. Stanowią potencjał na dziś i na przyszłość; stoją jednak przed licznymi wyzwaniami, takimi jak bezrobocie czy związane z nim problemy społeczne⁽¹⁾. Aby wyjść z obecnego kryzysu i zapobiec podobnym problemom w przyszłości, wszystkie państwa członkowskie muszą niezwłocznie przystąpić do działań na rzecz zatrudnienia, kształcenia i szkolenia, zaangażowania oraz włączenia społecznego młodzieży.
 2. Młodzi ludzie niepracujący, niekształący się ani nieszkolący⁽²⁾ (zwani dalej „młodzieżą NEET”) mogą doświadczać negatywnych zjawisk społecznych, np. izolacji, braku niezależności, podejmowania ryzykownych zachowań, a także niestabilności zdrowia psychicznego i fizycznego, co naraża ich na wyższe ryzyko bezrobocia i wykluczenia społecznego w przyszłości. Wykluczenie społeczne młodych ludzi, a zwłaszcza młodzieży NEET, może mieć negatywne skutki dla gospodarki i narażać Europę na znaczne koszty. W 2011 roku straty gospodarcze wynikające z nieobecności młodzieży na rynku pracy sięgnęły 153 mld euro. To tylko ostrożne szacunki, przy czym odpowiadają one 1,2 % unijnego PKB⁽³⁾.
 3. Sytuacja młodzieży NEET jest mniej lub bardziej skomplikowana, a młodzież ta ma różne cechy i potrzeby. Dlatego nieodzowne jest spersonalizowane podejście, które pozwoli skutecznie i z powodzeniem (ponownie) włączać te osoby w rynek pracy, system kształcenia lub szkolenia oraz w życie społeczne.
4. Podejście to znalazło odzwierciedlenie w zaleceniu Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży⁽⁴⁾. Zalecenie to przewiduje, że wszyscy młodzi ludzie w wieku do 25 lat w ciągu czterech miesięcy od uzyskania statusu osoby bezrobotnej lub od zakończenia kształcenia formalnego powinni otrzymać dobrej jakości ofertę zatrudnienia, dalszego kształcenia, przygotowania zawodowego lub stażu⁽⁵⁾.
 5. Wsparciem dla politycznych inicjatyw służących redukcji bezrobocia wśród młodzieży mogą być panorama umiejętności UE oraz prognozy Cedefop dotyczące umiejętności, gdyż pomagają one identyfikować pojawiające się niedobory umiejętności, trendy w dziedzinie umiejętności oraz perspektywy rynku pracy.
 6. Czynniki zwiększającymi ryzyko znalezienia się wśród młodzieży NEET są często równocześnie okoliczności osobiste, ekonomiczne, edukacyjne i społeczne.
 7. Ważną, uzupełniającą rolę mogą odegrać praca z młodzieżą, wolontariat, aktywność obywatelska oraz uczenie się pozaformalne i nieformalne – oferujące wszystkim młodym ludziom, zwłaszcza młodzieży NEET, wartość dodaną we wchodzeniu na rynek pracy: tworzą one mosty pomiędzy systemem edukacji a systemem zatrudnienia, stanowią uzupełnienie systemu edukacji formalnej, dają pewność siebie, budują kapitał społeczny, sprzyjają samorozwojowi, a także kształtują umiejętności miękkie i techniczne zwiększające szanse na zatrudnienie.
 8. We wspólnych wnioskach z Konferencji UE na temat Młodzieży, którą to konferencję prezydencja litewska zorganizowała w Wilnie w dniach 9–12 września 2013 r., podkreślono, że należy dostosowywać edukację do potrzeb młodych ludzi i oczekiwań rynku pracy, ułatwiać przechodzenie z etapu edukacji do etapu zatrudnienia oraz zapewnić młodym ludziom lepsze warunki integracji na rynku pracy⁽⁶⁾.
- ⁽¹⁾ W 2012 roku w Europie 7,5 mln młodych ludzi w wieku od 15 do 24 lat oraz dodatkowe 6,5 mln w wieku od 25 do 29 lat nie pracowało, nie kształciło się ani nie szkoliło. Oznacza to duży wzrost odsetka młodych ludzi określanych jako „NEET”: w 2008 r. wynosił on 11 % dla osób w wieku od 15 do 24 lat oraz 17 % dla osób w wieku od 25 do 29 lat, a w roku 2012 – odpowiednio 13 % i 20 % (Eurostat).
- ⁽²⁾ Komitet Zatrudnienia na posiedzeniu w dniu 19 maja 2010 r. ustalił, że definicja młodzieży niepracującej, niekształcącej się ani nieszkolącej obejmuje osoby bezrobotne (zgodnie z definicją MOP) niekształące się ani nieszkolące oraz osoby bierne zawodowo (zgodnie z definicją MOP) niekształące się ani nieszkolące. Zob.: <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=6602&langId=en>
- ⁽³⁾ NEETs. *Young People not in Employment, Education or Training: Characteristics, Costs and Policy Responses in Europe* („Młodzi ludzie niepracujący, niekształący się ani nieszkolący: cechy, koszty i działania polityczne w Europie”), s. 2. Eurofound (2012). Zob.: <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2012/54/en/1/EF1254EN.pdf>
- ⁽⁴⁾ Dz.U. C 120 z 26.4.2013, s. 1.
- ⁽⁵⁾ W związku z komunikatem Komisji z czerwca 2013 r. pt. „Wezwanie do działania w sprawie bezrobocia osób młodych” oraz z odnośnymi konkluzjami Rady Europejskiej państwa członkowskie, których regiony odnotowują stopę bezrobocia młodzieży wyższą niż 25 %, powinny do grudnia 2013 r. przedłożyć plan wdrażania gwarancji dla młodzieży. Pozostałe powinny to uczynić w roku 2014.
- ⁽⁶⁾ Wspólne wnioski z Konferencji UE na temat Młodzieży (Wilno, dnia 9–12 września 2013 r.).

UWAŻAJĄ, ŻE:

9. Należy dokonać oceny obecnych badań, systemów i programów na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim odnoszących się do młodzieży NEET, po to by zidentyfikować przeszkody w dostępie tej młodzieży – zwłaszcza biernej zawodowo – do usług.
10. Do pomyślnego wdrożenia unijnych inicjatyw na rzecz walki z bezrobociem i biernością zawodową wśród młodzieży, takich jak pakiet na rzecz zatrudnienia młodzieży, a zwłaszcza gwarancja dla młodzieży, może się przyczynić polityka młodzieżowa, a przede wszystkim praca z młodzieżą. Aby osiągnąć jak najlepsze rezultaty, potrzebne są więc spójne i wzajemnie się wzmacniające środki krajowe oraz inne instrumenty polityczne.
11. Należy zadbać o podejście całościowe i współpracę międzysektorową, aby zwiększyć włączenie społeczne młodzieży NEET. Kluczowe są inwestycje społeczne w umiejętności i potencjał ludzi przez całe ich życie, tak by zwiększyć możliwość ich integracji na rynku pracy i w życiu społecznym⁽¹⁾. Wszystkie instrumenty, środki i działania polityczne należy koordynować i wdrażać na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim, a w opracowywanie i realizację środków włączenia społecznego młodzieży należy zaangażować szeroką rzeszę zainteresowanych stron.
12. Priorytetem powinny być działania zapobiegawcze, tak by nie dopuścić do wzrostu liczby młodych NEET oraz przerwać cykl dziedziczenia wykluczenia społecznego. Aby reagować odpowiednio wcześniej i w ten sposób zapobiegać trafilaniu młodych ludzi do grupy NEET, potrzeba podejścia proaktywnego, w które włączeni zostaną: rodzina, osoby odpowiadające za wczesną edukację, szkoły, zwłaszcza organizatorzy kształcenia średniego i zawodowego, organizatorzy szkoleń i uczenia się pozaformalnego, organizacje pozarządowe, zwłaszcza organizacje młodzieżowe, osoby pracujące z młodzieżą, rodzice oraz inne zainteresowane strony.
13. Środki polityczne wobec młodzieży NEET muszą pod względem momentu reakcji, zakresu celów, założeń i działań uwzględniać zróżnicowanie młodych ludzi. Należy zwrócić większą uwagę na rozwiązanie problemu różnic między płciami w edukacji, na politykę społeczną i politykę zatrudnienia oraz na młodych ludzi o szczególnych potrzebach.
14. Środki wobec młodzieży NEET powinny być spersonalizowane i elastyczne i powinny służyć osiągnięciu w dłuższym okresie trwałych pozytywnych efektów na rynku pracy,

a także (ponownemu) włączaniu jej w kształcenie lub szkolenie oraz w życie obywatelskie lub społeczne. Pracując z młodzieżą NEET należy stosować nowatorskie metody i partnerskie uczenie się oraz wychodzić do niej z ofertą.

15. Aby nadać impet projektom w dziedzinie włączenia społecznego młodych ludzi, bardzo istotne jest skuteczne korzystanie z unijnych funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, zwłaszcza Europejskiego Funduszu Społecznego, oraz inicjatyw i programów europejskich, w tym „Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych” i Erasmus+.

Z NALEŻYTYM POSZANOWANIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI:

16. Opracowały, realizowały, a w stosownym przypadku dalej rozwijały krajowe, regionalne lub lokalne strategie lub programy, np. plany wdrażania gwarancji dla młodzieży, zwiększające włączenie społeczne młodzieży NEET. Strategie te powinny się opierać na faktach i współpracy międzysektorowej oraz powinny przewidywać udział wszystkich stosownych zainteresowanych stron. Opracowując strategie należy przewidzieć rozmowy z grupą docelową, planowanie, realizację, monitorowanie i ocenę skutecznych instrumentów politycznych. Monitorując i oceniając dostęp do środków politycznych oraz efekty, należy wziąć pod uwagę kwestię płci.

W dziedzinie zapobiegania

17. Promowały dostęp do adekwatnych, przystępnych, dostępnych i dobrych jakościowo usług, takich jak wczesna edukacja i opieka nad dzieckiem, mieszkalność, usługi zdrowotne i socjalne, po to by zapobiegać trafilaniu młodych ludzi do grupy NEET i pozostawaniu w niej.
18. Propagowały pracę z młodzieżą i w pracę tę inwestowały oraz ułatwiły młodzieży NEET dostęp do tego typu usług, usprawniając współpracę międzysektorową pomiędzy stosownymi zainteresowanymi stronami.
19. Stosowały kompleksowe podejście do zjawiska wczesnego kończenia nauki, obejmujące środki zapobiegawcze i interwencyjne⁽²⁾.
20. Opracowały i wdrażały nowe, spersonalizowane podejścia, takie jak praca środowiskowa lub wychodzenie do młodzieży z ofertą, po to by bardziej włączać społecznie młodzież NEET. W pełni wykorzystwały potencjał pracy

⁽¹⁾ Konkluzje Rady z dnia 20 czerwca 2013 r. pt. „Inwestycje społeczne na rzecz wzrostu i spójności”.

⁽²⁾ Zalecenie Rady z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie polityk na rzecz ograniczania zjawiska przedwczesnego kończenia nauki (Dz.U. C 191 z 1.7.2011, s. 1).

z młodzieżą, aby zapewnić młodym ludziom wiarę w siebie i samorozwój oraz przyczynić się do ograniczenia zjawiska wczesnego kończenia nauki ⁽¹⁾.

21. Stymulowały i wspierały dobre jakościowo poradnictwo – w tym zapewnianie informacji o możliwościach kariery zawodowej, prawach pracowniczych, perspektywach zatrudnieniowych i edukacyjnych oraz o możliwości swobodnego przemieszczania się – a także inne bardziej kompleksowe porady i wsparcie dla wszystkich młodych ludzi, zwłaszcza zagrożonych znalezieniem się w grupie NEET, i dla ich rodzin.
22. Wzmocniły potencjał organizacji młodzieżowych, pracy z młodzieżą i innych form włączenia jako sposobów angażowania oraz wykorzystwały ich potencjał do włączania społecznego młodzieży NEET.
23. Sprzyjały temu, by w ramach inicjatyw lokalnych i planów na rzecz spójności społecznej opracowano konkretne działania nakierowane na młodzież NEET w celu (ponownego) włączenia jej w życie społeczności lokalnej.
24. Wykorzystały Europejski Portal Młodzieżowy jako platformę informacyjną, za pomocą której można informować młodych ludzi o kwestiach związanych z włączeniem społecznym.

W dziedzinie kształcenia i szkolenia oraz uczenia się pozaformalnego

25. Poszerzyły dostęp do edukacji drugiej szansy oraz wspierały nabywanie lub rozwijanie umiejętności i kompetencji zaspokajających potrzeby rynku pracy.
26. Promowały doradztwo i poradnictwo zawodowe dostosowane do potrzeb młodych ludzi wykluczonych społecznie oraz zwiększały dostępność tego doradztwa i poradnictwa na wszystkich etapach życia tych młodych ludzi.
27. Najpóźniej w 2018 roku posiadały – stosownie do krajowych uwarunkowań i krajowej specyfiki oraz w stopniu, w jakim państwa członkowskie uznają to za właściwe – rozwiązania dotyczące walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, które pozwolą osobom indywidualnym wykorzystać je na potrzeby swojej kariery zawodowej i dalszego uczenia się ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Zob. zalecenie Rady z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie polityk na rzecz ograniczania zjawiska przedwczesnego kończenia nauki (Dz.U. C 191 z 1.7.2011, s. 1). Do wymiernych celów strategii „Europa 2020”, uzgodnionych przez Radę Europejską, należy ograniczenie odsetka osób wczesnie kończących naukę do poziomu poniżej 10 % oraz dbanie, by co najmniej 40 % młodego pokolenia zdobyło wykształcenie wyższe lub równoważne.

⁽²⁾ Zalecenie Rady z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego (Dz.U. C 398 z 22.12.2012, s. 1).

28. Zwiększyły dostęp do wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem oraz podniosły ich jakość. Należy zapewnić dodatkowe wsparcie dzieciom ze środowisk defaworyzowanych ⁽³⁾.

29. Wdrażały program Erasmus+ jako instrument wspierający nabywanie kompetencji i umiejętności społecznych i obywatelskich oraz zwiększający mobilność i zatrudnialność młodych ludzi.

W dziedzinie przechodzenia z etapu edukacji do etapu zatrudnienia

30. Tworzyły partnerstwa między publicznymi i prywatnymi służbami zatrudnienia, służbami poradnictwa zawodowego i innymi wyspecjalizowanymi służbami dla młodzieży (organizacjami pozarządowymi, ośrodkami i stowarzyszeniami młodzieżowymi), po to by pomagać płynniej przechodzić z etapu bezrobocia, bierności zawodowej, kształcenia lub szkolenia do etapu pracy.
 31. Promowały dobre jakościowo uczenie się poprzez praktykę w miejscu pracy – np. przygotowanie zawodowe, praktyki i staże – jako skuteczny środek pomagający na trwałe przechodzić z etapu kształcenia i szkolenia do etapu pracy, zwłaszcza kształtujący umiejętności adekwatne do potrzeb rynku pracy oraz pozwalający na lepszy dobór pracowników – w kontekście m.in. oświadczenia Rady w sprawie europejskiego sojuszu na rzecz przygotowania zawodowego ⁽⁴⁾.
 32. Z uwzględnieniem zalecenia Rady w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży wdrażały środki mające przeciwdziałać bezrobociu młodzieży, a w szczególności usprawnić przepływy, m.in. poprzez opracowywanie podejść opartych na partnerstwie (i na udziale służb wspierających młodzież), wczesną interwencję i aktywizację, środki wspierające integrację na rynku pracy (w tym podnoszenie umiejętności i środki związane z rynkiem pracy), wykorzystanie funduszy Unii Europejskiej oraz ocenę i stałe doskonalenie systemów.
- #### **W dziedzinie zatrudnienia**
33. Zadbały o pełne i aktywne uczestnictwo w rynku pracy za pomocą aktywnych środków włączenia, promowały kreatywność i innowacyjność młodych ludzi w poszukiwaniu pomysłów na samozatrudnienie, wspierały przedsiębiorczość i pierwsze doświadczenia zawodowe.
 34. Eliminowały bariery – w tym dyskryminację wiekową i inne jej formy – utrudniające (ponowne) wchodzenie na rynek pracy, zajęły się różnorodnymi niepewnymi formami zatrudnienia, a w stosownym przypadku zastanowiły się nad możliwością ograniczenia pozapłacowych kosztów pracy, po to by zwiększyć perspektywy zatrudnieniowe młodych ludzi ⁽⁵⁾.

⁽³⁾ Konkluzje Rady w sprawie wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem: zagwarantujemy wszystkim dzieciom w UE dobry start w przyszłość (Dz.U. C 175 z 15.6.2011, s. 8).

⁽⁴⁾ Oświadczenie Rady z dnia 15 października 2013 r. w sprawie europejskiego sojuszu na rzecz przygotowania zawodowego.

⁽⁵⁾ Zob. zalecenie Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży (Dz.U. C 120 z 26.4.2013, s. 1), pkt 16.

35. Umożliwiły służbom zatrudnienia – oraz organizacjom młodzieżowym i innym partnerom wspierającym młodzież – zapewnianie spersonalizowanego poradnictwa i planowania indywidualnych działań, w tym dopasowanych indywidualnych systemów wsparcia, od początku opartych na zasadzie obopólnych zobowiązań.
36. Włączyły podmioty zainteresowane polityką młodzieżową oraz młodych ludzi, a także organizacje młodzieżowe i inne organizacje społeczeństwa obywatelskiego, w opracowywanie i wdrażanie odpowiednich polityk, w tym gwarancji dla młodzieży, zwracając szczególną uwagę zwłaszcza na potencjał pracy z młodzieżą w identyfikowaniu młodzieży zagrożonej zjawiskiem NEET oraz w zbliżaniu do siebie tej młodzieży i usługodawców. Umożliwiły zainteresowanym podmiotom młodzieżowym propagowanie i reklamowanie możliwości, jakie dają gwarancja dla młodzieży oraz inne inicjatywy zatrudnieniowe i szkoleniowe.
37. W pełni przyczyniły się do przekształcenia EURES w prawdziwie ogółouropejską sieć pośrednictwa pracy i rekrutacji, skupiającą się na zaspokajaniu potrzeb rynku pracy w poszczególnych państwach członkowskich, zawierającą ogłoszenia publicznych i prywatnych służb zatrudnienia o wolnych miejscach pracy oraz, w stosownym przypadku, oferty przygotowania zawodowego i stażu ⁽¹⁾.
38. Wspierały godzenie pracy z życiem prywatnym i rodzinnym, po to by zapobiegać przeszkodom w integracji na rynku pracy i przeszkód tych unikać,
- ZWRACAJĄ SIĘ DO KOMISJI, BY:
39. Przewidziała dzielenie się najlepszymi rozwiązaniami za pomocą odpowiednich narzędzi, które ma do dyspozycji, w tym sprawozdania z najlepszymi przykładami inicjatyw podejmowanych przez państwa członkowskie w dziedzinie (ponownego) włączania młodzieży NEET w zatrudnienie i system edukacji; uwzględniła inne badania i inicjatywy w tej dziedzinie i rozpowszechniła ich wyniki; wykorzystała dobre rozwiązania będące wynikiem projektów finansowanych z programów i funduszy UE (tzn. „Młodzież w działaniu”, program „Uczenie się przez całe życie”, Erasmus+ i Europejski Fundusz Społeczny) oraz istniejące sieci współpracy w dziedzinie polityki młodzieżowej, np. Europejskie Centrum Wiedzy o Polityce Młodzieżowej.
40. Uwzględniła wkład sektora młodzieżowego w regularną, systematyczną ocenę przyszłych potrzeb rynku pracy i potrzebnych umiejętności i kompetencji.
41. Zabiegała i dbała, by w przyszłych unijnych programach dla młodych ludzi, np. Erasmus+, za jedną z priorytetowych grup uznano młodzież o mniejszych szansach, zwłaszcza młodzież NEET.
42. Promowała dialog między stronami zainteresowanymi problematyką młodzieżową, w tym osobami zajmującymi się pracą z młodzieżą i przedstawicielami przedsiębiorców, skupiając się na młodzieży NEET, indywidualnym poradnictwie dla niej oraz rozwijaniu umiejętności społecznych.
43. Podczas seminarium wysokiego szczebla zajęła się – na podstawie międzysektorowej współpracy przedsiębiorców, środowiska akademickiego, organów publicznych, młodzieży i innych zainteresowanych stron – wyzwaniami stojącymi przed młodzieżą NEET i poszukiwaniem ewentualnych rozwiązań.
44. Za pomocą wielostronnego nadzoru prowadzonego przez Komitet Zatrudnienia w ramach europejskiego semestru kontynuowała monitorowanie wydarzeń związanych z opracowywaniem systemów gwarancji dla młodzieży, ich wdrażaniem i efektami, analizowała skutki obowiązujących polityk oraz regularnie zdawała sprawę z tych wydarzeń.
45. Nadal wspierała starania państw członkowskich i innych zainteresowanych stron o większą ofertę dobrego jakościowo uczenia się poprzez praktykę w miejscu pracy, zwłaszcza w ramach europejskiego sojuszu na rzecz przygotowania zawodowego, oraz promowała wymianę najlepszych rozwiązań i doświadczeń w dziedzinie programów przygotowania zawodowego.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 26 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 odnośnie do kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia oraz ponownego ustanowienia EURES (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 21).

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

31 stycznia 2014 r.

(2014/C 30/04)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3516	CAD	Dolar kanadyjski	1,5131
JPY	Jen	138,13	HKD	Dolar Hongkongu	10,4969
DKK	Korona duńska	7,4619	NZD	Dolar nowozelandzki	1,6682
GBP	Funt szterling	0,82135	SGD	Dolar singapurski	1,7278
SEK	Korona szwedzka	8,8509	KRW	Won	1 464,23
CHF	Frank szwajcarski	1,2220	ZAR	Rand	15,2836
ISK	Korona islandzka		CNY	Yuan renminbi	8,1923
NOK	Korona norweska	8,5110	HRK	Kuna chorwacka	7,6515
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	16 464,58
CZK	Korona czeska	27,500	MYR	Ringgit malezyjski	4,5245
HUF	Forint węgierski	313,26	PHP	Peso filipińskie	61,360
LTL	Lit litewski	3,4528	RUB	Rubel rosyjski	47,7482
PLN	Złoty polski	4,2488	THB	Bat tajlandzki	44,599
RON	Lej rumuński	4,4943	BRL	Real	3,2829
TRY	Lir turecki	3,0742	MXN	Peso meksykańskie	18,1614
AUD	Dolar australijski	1,5516	INR	Rupia indyjska	84,6880

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

EUROPEJSKI BANK INWESTYCYJNY

Nagroda EBI w dziedzinie ekonomii za rok 2014: Innowacje, struktura rynku i konkurencyjność

(2014/C 30/05)

Temat nagrody EBI za rok 2014 to: „Innowacje, struktura rynku i konkurencyjność”. Nagroda ta zostanie przyznana za badania mające na celu dokonanie oceny interakcji pomiędzy wielkością przedsiębiorstw i strukturą rynku a wpływem decyzji inwestycyjnych na innowacyjność i wydajność w różnych sektorach. Szczególne znaczenie będą miały tu prace zawierające porównanie doświadczeń europejskich z doświadczeniami innych dużych gospodarek – zaawansowanych lub wschodzących.

[Prosimy o kliknięcie tutaj w celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji i pobrania formularzy nominacji.](#)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa COMP/M.7036 – Aller Media/Bonnier Tidskrifter/Egmont Holding/Mediafy)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2014/C 30/06)

1. W dniu 28 stycznia 2014 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwa: Aller Media AB („Aller Media”, Szwecja), należące do grupy Aller, Dania, Bonnier Tidskrifter Aktiebolag („Bonnier”, Szwecja), należące do grupy Bonnier, Szwecja, oraz Egmont Holding AB („Egmont”, Szwecja), należące do grupy Egmont, Dania, przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem Mediafy AB („Mediafy”, Szwecja), w drodze zakupu udziałów.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku Aller Media: wydawanie czasopism, w szczególności tygodników w Danii, Szwecji, Norwegii i Finlandii,
- w przypadku Egmont: wydawanie tygodników i miesięczników w Norwegii, Danii, Finlandii i Szwecji,
- w przypadku Bonnier: wydawanie i dystrybucja czasopism, w tym tygodników i miesięczników, a także magazynów specjalistycznych, w Szwecji, Danii, Norwegii, Niderlandach i Belgii,
- w przypadku Mediafy: internetowy marketing/dystrybucja prenumeraty czasopism w Szwecji, Norwegii i Finlandii.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.7036 – Aller Media/Bonnier Tidskrifter/Egmont Holding/Mediafy, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do dni ustawowo wolnych od pracy w 2014 r.: państwa EOG/EFTA oraz instytucje EOG**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 27 z dnia 30 stycznia 2014 r.)

(2014/C 30/07)

Dni ustawowo wolne od pracy w 2014 r.: państwa EOG/EFTA oraz instytucje EOG opublikowane dnia 30 stycznia 2014 r. pod nagłówkiem „Komisja Europejska” powinny zostać opublikowane pod nagłówkiem „Urząd Nadzoru EFTA”.

Sprostowanie do zaproszenia do składania wniosków 2013 — EAC/S11/13 Program Erasmus+

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 362 z dnia 12 grudnia 2013 r.)

(2014/C 30/08)

1. Strona 62, tytuł zaproszenia otrzymuje brzmienie:

„Zaproszenie do składania wniosków 2014 — EAC/S11/13, Program Erasmus+”.

2. Strona 62, pkt 4 „Kryteria przyznania finansowania” otrzymuje brzmienie:

„Wnioski dotyczące działań objętych niniejszym zaproszeniem do składania wniosków będą oceniane według wszystkich lub części wymienionych poniżej kryteriów (z wyjątkiem wniosków o finansowanie projektów mobilności studentów i pracowników szkół wyższych w przypadkach, w których jakość wniosków została już oceniona na poziomie akredytacji instytucji szkolnictwa wyższego lub konsorcjum):

- znaczenie projektu,
- jakość planu projektu i jego realizacja,
- jakość zespołu realizującego projekt i rozwiązań w zakresie współpracy,
- wpływ i rozpowszechnienie.

Więcej szczegółów na temat zastosowania kryteriów przyznania finansowania do poszczególnych działań można znaleźć w przewodniku po programie Erasmus+.”.

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL